

ת"פ 35735/08/18 - מדינת ישראל נגד ירון מגן

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"פ 35735-08-18 מדינת ישראל נ' מגן
בפני כבוד השופטת אליאנא דניאלי

המאשימה מדינת ישראל

נגד
ירון מגן

הכרעת דין

כתב האישום ועיקרי העדויות

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו ביצוע עבירת איומים בניגוד לסעיף 192 בחוק העונשין, התשל"ז - 1977.

מעובדות כתב האישום עולה כי ביום 3.12.17 בסמוך לשעה 00:40 התארח הנאשם בבית חברתו רחלי ברחוב אופיר 8 דירה 9 בפתח תקווה.

מהדירה נשמעה מוזיקה רועשת שהפריעה לשכן, דוד מזרחי (להלן: "המתלונן"), אשר התגורר באותה עת בקומה השנייה בבניין. כן הפריעה המוזיקה לשכנים נוספים. בעקבות כך דפק המתלונן על דלת הדירה, אז פתח הנאשם את הדלת ואיים בפגיעה בגוף המתלונן באומרו לו "בן זונה אני אדקור אותך".

הנאשם הוסיף ואמר כי הוא הולך הביתה להביא סכין, וחזר אל המתלונן כשסכין מטבח בידו, היד כלפי מטה והלהב מכוון לכיוון המתלונן.

בתגובתו לאישום הכחיש הנאשם כי נשמעה מוזיקה רועשת מהדירה, ועם זאת הוא אישר כי המתלונן התדפק על דלתו - לטענתו בגסות ובפראות. הוא טען כי פתח את הדלת, אך לא אמר את האמירות המיוחסות לו בכתב האישום. כך גם כפר שאחז בידו בסכין מטבח.

מטעם המאשימה העיד המתלונן, לצד שכנים נוספים בבניין ושוטרים. מטעם ההגנה העיד הנאשם לבדו.

לאחר ששמעתי את מכלול העדים ובחנתי את הראיות שהוצגו לפניי, באתי לכלל מסקנה כי המאשימה עמדה בנטל המוטל עליה להוכחת אשמת הנאשם.

מר מזרחי, המתלונן, הוא עולה חדש אשר הבהיר בראשית דבריו כי אינו דובר את השפה העברית על בוריה, והדבר אכן ניכר במסגרת עדותו. כך, במהלך עדותו נעזר מידי פעם במילים אותן כתב טרם עדותו על דף אותו הניח לפניו, שכן לא זכר כיצד להגיד - "לדפוק על הדלת", את המילה "עינית", ועוד.

המתלונן העיד כי לאחר שפנה לישון, שמע מוזיקה חזקה. הוא יצא מן הדירה, וכך עשו גם שכנים נוספים. השכנים דפקו על דלת הנאשם, הדלת לא נפתחה ואולם המוזיקה הונמכה.

העד סבר שהנאשם הבין שהפריע למנוחת השכנים וחזר לביתו, ואולם לאחר מספר דקות חזרה המוזיקה להרעיש והוא יצא שוב עם השכנים אל מחוץ לדירה.

בשלב זה החל לדפוק על הדלת בכוח וכשפתח הנאשם את הדלת, יצא מהדירה והחל לדבר אליו ב"מילים לא טובים".

העד הבהיר כי באותה עת היה מצוי בארץ שנתיים בלבד, וכי העברית שבפיו כאמור אינה רהוטה. הוא הסביר כי לא הבין לפיכך במלואם את דברי הנאשם, ואולם הבין שהוא כועס. העד לא ידע כיצד לענות לנאשם בעברית ולכן אמר לאשתו בשקט ברוסית שתסגור את הדלת, שכן חשש מפני הבאות. יובהר כי כבר בכך יש כדי ללמד כי התנהלות הנאשם היתה מאיימת לתחושת העד.

לאחר שהמתלונן חזר לביתו החל הנאשם לדפוק על דלת דירתו. הוא לא הבין את משמעות דברי הנאשם, אשר נמסרו לו בהמשך על ידי השכנים. העד הקפיד לציין כי לא ראה חפץ בידו של הנאשם והבהיר כי לא עמד ליד עינית הדלת ולכן רק שמע את דברי הנאשם ולא ראה אותו. אשתו חסמה את הדלת בגופה וביקשה שלא ייצא, וכך עשה. העד דיפק והבהיר כי הוא עצמו לא ראה סכין כאמור בידי הנאשם, וכי השכן אמר לו שאולי הייתה סכין.

לאחר האירוע מסרה לו אשתו כי צילמה את שהתרחש. לדבריו, הסרטון אינו מתעד את האירוע במלואו, שכן הצילום החל מספר שניות לאחר שהחל לדפוק על דלת הנאשם.

כן הבהיר כי לא רצה שיתנהל משפט בעניינו של הנאשם אלא ביקש התנצלות ו"שהכל יהיה בסדר".

לאחר מעשה הגיעו למקום שוטרים, אשר שוחחו עמו ועם שכנים אחרים בדירת השכנים.

השכנה, דנה קצמן, העידה אף היא כי בסמוך לשעת חצות החלה מוזיקה רועשת וקולות נוספים. בעלה והמתלונן דפקו על דלת הנאשם במטרה לבקש שהמוזיקה תונמך, ללא מענה.

דנה ובעלה נכנסו חזרה אל ביתם והתקשרו למשטרה. בהמשך שמעו שוב את המתלונן יוצא החוצה ודופק בחוזקה על הדלת. הם פתחו את הדלת ואמרו למתלונן כי התקשרו אל המשטרה. או אז יצא הנאשם החוצה כשהוא נראה "מסטול" ושיכור, צועק ומקלל, באומר למתלונן - **"מה אתה דופק לי על הדלת כמו משת"פ"**, וכן **"אתה לא מכיר אותי, אני אדקור אותך"**.

העדה ראתה את הנאשם מושיט את היד לכיוון דלת דירתו, מכניס חלק מגופו לתוך הבית, מושיט את היד ומוציא סכין.

היא הבהירה היכן ממוקמת כל דירה במסדרון, כי היא מכירה את מבנה דירתו של הנאשם, ועמדה על כך שראתה כיצד הושיט הנאשם את ידו על מנת לקחת את הסכין מהדירה, כשהוא מעביר את ידו אל מאחורי גופו. חברו של הנאשם תפס את ידו, לקח ממנו את הסכין והחזיר אותה הביתה.

העדה עמדה על כך שהדברים התרחשו כפי שהעידה, אף כשנאמר לה כי בעלה והמתלונן לא העידו באופן זהה לעדותה. אשר לתוכן האיומים ולמעשי הנאשם, הבהירה כי המתלונן מתקשה בעברית, וכי ייתכן שלא שם לב לכל הפרטים בהם היא הבחינה, שכן הוא עמד בזווית שונה מהזווית בה היא עצמה עמדה.

העדה תיארה כי הנאשם התנהל תוך הלהטת היצרים וצעקות, כאשר גם כלבת הפיטבול שלו החלה לחשוף שיניים ולנהום, שכן הנאשם החל לדבריה "להדליק את הכלבה". היא העידה כי אינה יודעת להסביר במילים כיצד ניסה הנאשם "להדליק" את הכלבה, אולם כך היה נראה כי הוא עושה.

חבריו של הנאשם וכן היא ובעלה ניסו להרגיע את הרוחות, ובסוף האירוע משכו את הנאשם לאחור חברו ובת זוגו.

בני הזוג חזרו אל דירתם והתקשרו שוב אל המשטרה כדי לעדכן שהרוחות מתלהטות. משהגיעה המשטרה נכנסו השוטרים יחד עם המתלונן לדירתם, והמעורבים סיפרו לשוטרים את שאירע.

העדה העידה בכנות כי יחסי השכנות עם הנאשם לא היו טובים וכי לגור לידו היה בבחינת סיוט עבורה. אנשים מפוקפקים הגיעו למקום, מצויידים באלות, משמיעים קללות, אנשים שהורידו את מתג החשמל, דפקו גם על דלת דירתה ועוד.

כך גם העידה כי כמעט בכל יום הפעיל הנאשם מוזיקה בשעות לא שעות לדבריה, וכיוצא בזה.

היא הבהירה, עם זאת, כי עם בת זוגו של הנאשם לא התעוררו בעיות.

אשר לסרטון המתעד את האירוע, העידה כי ראתה את אשתו של המתלונן מצלמת, אולם לא ראתה את הסרט עצמו עד עדותה בבית המשפט. גם עדה זו הבהירה כי אשתו של המתלונן לא צילמה את האירוע במלואו, אלא את סופו

בלבד. לפיכך, לדבריה, לא נשמעו האיומים בסרטון.

כן הבהירה כי היא עצמה אינה נראית בסרטון שכן עמדה מאחורי בעלה.

שי קצמן, בעלה של דנה, העיד אף הוא כי החל רעש מבית הנאשם בשעה מאוחרת וכי הוא והמתלונן יצאו כל אחד מדירתו ודפקו על דלת הנאשם אשר לא נפתחה. בהמשך ראה דרך עינית הדלת כי המתלונן יצא שוב החוצה ודפק חזק מאוד על הדלת כדי שישמע.

הנאשם יצא החוצה ב"פרצוף מאיים וגוף מאיים", שאל למה הוא דופק בדלת בחוזקה, אמר למתלונן כי הוא דופק "כמו משת"פ", וכאשר המתלונן ביקש כי יהיה שקט, התעצבן מאוד הנאשם, והחל לאיים על המתלונן. העד הבהיר כי אינו זוכר את המילים במדויק, אך בשלב מסוים אמר הנאשם דברים שהשתמע מהם כי הוא הולך להביא סכין.

במקביל, תפס את הכלבה שלו ואמר לה משהו שהשתמע ממנו "תקפצי עליו" או דבר דומה.

לאחר שאמר שהוא הולך להביא סכין, נכנס הנאשם לביתו והעד נבהל וסגר את הדלת. כשהסתכל דרך העינית ראה את הנאשם חוזר מדירתו כשהוא מחזיק בצורה מאיימת חפץ חד, חפץ אותו לא ניתן היה לראות במדויק, כשהוא מתחיל לצעוד לכיוון דלתו של המתלונן.

בתגובה, העד משך את המתלונן אליו לדירה על מנת שלא ייפגע, והם המתינו להגעת המשטרה.

בדומה לאשתו, גם עד זה הבהיר כי ייתכן שהמתלונן לא ראה את הסכין.

העד הדגים את אחיזת החפץ החד באופן המכוון לדקירה, והבהיר כי ייתכן שאינו זוכר במדויק את כל הפרטים ובהם אופן האחיזה שכן האירוע התרחש כשנתיים וחצי טרם עדותו. עם זאת, הוא זכר כי הנאשם אחז בחפץ חד אשר ייתכן כי הוא סכין וייתכן כי היה מפתח. הוא הבהיר כי לפי אופן האיום, התחושה הייתה כי אכן מדובר בסכין, הם ראו חפץ חד ולכן האמינו כי כך הדבר.

יאמר כבר עתה, כי העד ואשתו לכאורה לא העידו באופן זהה באשר לדרך ההתבוננות בנאשם ובחפץ אותו אחז, שכן העד העיד כאמור כי הבחין בחפץ דרך עינית הדלת, שעה שאשתו העידה כי הדלת היתה פתוחה. ואולם גם עד זה העיד כי כאשר הוא ואשתו פתחו את הדלת על מנת "לשלוף" את המתלונן מהמקום, הבחינו בחפץ, ולפיכך הלכה למעשה משתלבות עדויותיהם זו בזו ועולות בקנה אחד זו עם זו.

לאחר שהמתלונן נכנס לביתם שמעו חבטה על דלת המתלונן. דרך העינית ראו את הנאשם חוזר לביתו ולכן הניחו כי הוא בעט בדלתו של המתלונן.

העד העיד כי לא הכיר את המתלונן טרם האירוע, וכי למרות שחשש, העדיף לעשות את הדבר הנכון מבחינתו ולעזור לשכן. כן הבהיר כי אין לו אינטרס לשקר וכי עדותו ניתנת על פי זכרונו את האירוע. הוא אף הבהיר כי הוא יכול להבחין בין מה שהוא זוכר מידיעה אישית לדברים ששמע מבת זוגו לאחר האירוע. כן הבהיר כי המתלונן ואשת המתלונן לא שוחחו עמו על פרטי האירוע, שכן השניים מתקשים בעברית, ולכן רק שאל אותם כיצד הם מרגישים.

הנאשם אישר בעדותו כי בתקופה הרלוונטית התגורר בדירה הנטענת בכתב האישום יחד עם חברתו רחלי. כן אישר כי עדי התביעה היו שכניו באותה קומה. לדבריו, בעת האירוע היו בביתו כשישה אנשים, ובהם בני דודים, חברתו ומספר חברים. הוא נשאל מדוע לא מסר את פרטיהם במשטרה והשיב כי הטלפון שלו היה ללא סוללה. כן העיד כי פנה אליהם מספר ימים טרם עדותו וניסה לשכנע אותם להגיע, ואולם הם ביקשו שלא להיות מעורבים.

לגרסתו, כאשר דפקו על דלתו בפעם הראשונה לא ענה הגם שידע כי מדובר באחד השכנים. בפעם השנייה כאשר הדפיקות היו חזקות יותר, פתח את הדלת וראה את המתלונן.

השכן התחיל לצעוק ולקלל ברוסית, ובתגובה גם הוא צעק וקילל. או אז יצאו מהדירות חברתו, אשתו של המתלונן וכן כלבת פיטבול אשר התכוונה לתקוף, ואולם הוא תפס אותה על מנת שלא תתקוף. הנאשם הכחיש כי איים או כי עשה שימוש בסכין, הגם שלדבריו לעיתים הוא אינו שולט בפיו.

הוא העיד כי הסרטון מתעד את הארוע כמעט מתחילתו, ולפיכך טען כי הוא מתעד את לב האירוע.

כאשר נשאל בחקירה נגדית אם התעצבן כאשר השכן דפק על הדלת, השיב כי הוא לא אדם שמתעצבן וכי הבין שדופקים על הדלת בגלל הרעש, אך לדבריו לא הייתה מוזיקה והוא החליט שלא לפתוח את הדלת. כן טען כי נבהל מהדפיקה.

הוא הכחיש כי בשלב מסוים נמשך לאחור. לדבריו, בן דודו אמר לו להיכנס פנימה, והוא לא התנגד לכך.

הנאשם מסר דברים דומים במשטרה (ת/6), אז טען כי עשה "קצת רעש" ועקב כך הגיע המתלונן "לשבור את הדלת", ובהמשך קילל אותו וצעק ברוסית. הוא מסר במשטרה כי יוכל להעיד מטעמו את כל מי שנכח בביתו, ואולם מסר שמות פרטיים בלבד של הנוכחים במקום.

הנאשם אישר במשטרה כי "נהייתה מהומה", וכי גם חברתו ואשת השכן יצאו מדירותיהן.

משנשאל לגבי נוכחים נוספים במקום, השיב - "איזה עדים היו שם רק אשתו הייתה שם".

הוא טען תחילה כי לא בעט בדלת השכן, ואולם אז תיקן והשיב כי עשה כן "אחרי שהוא בעט לי בדלת כמו משוגע ולא התייחסתי אליו אז אני בעטתי לו בדלת שירגיש מה שאני הרגשתי".

דין והכרעה

כאמור בראשית הדברים, נתתי אמון בעדויות עדי התביעה, ומנגד, התרשמתי כי הנאשם לא היה נאמן לאמת בעדותו. סרטון המתעד חלק מהאירוע אינו תומך בגרסתו אלא בגרסת התביעה, לפיה היה צורך בריסונו, והגם שהדין נדחה מספר פעמים על מנת לאפשר לו לזמן עדת הגנה מטעמו, הוא לא העיד בסופו של יום ולו עד הגנה אחד אשר יכול היה לתמוך בגרסתו.

מעדויות שלושת עדי התביעה - המתלונן ובני הזוג קצמן, עלה כי בניגוד לגרסת הנאשם, הושמעה מוזיקה חזקה מדירתו אשר הפריעה את מנוחתם, ולפיכך הם יצאו מדירותיהם בשעת לילה מאוחרת על מנת לבקש כי המוזיקה תונמך, אך הנאשם לא פתח את הדלת. משיצא שוב המתלונן מדירתו, יצא לעברו הנאשם כשהוא כועס ועצבני, ואיים על המתלונן, במילים אותן לא הבין המתלונן, עולה חדש. לאחר שהתרשמתי באופן ישיר מעדויות בני הזוג קצמן, שוכנעתי כי לעומת המתלונן, הם הבינו היטב את דברי הנאשם, את שאלתו את המתלונן האם הוא "משת"ף", את האיום כי יביא סכין וכי יעשה בה שימוש. כן ראו השניים את הנאשם מוציא חפץ חד מדירתו, לאחר שאיים כאמור כי יעשה כן. השניים אף התרשמו כי הנאשם ניסה לדרבן את כלבתו כלפי המתלונן, בניגוד לגרסת הנאשם.

המתלונן הבהיר הן במשטרה (נ/2) והן בפניי כי לא חפץ בניהול הליך כנגד הנאשם, והרושם הוא כי היה מחויב לאמת. כך, מסר למשטרה (נ/3) ביושר, כי הוא עצמו לא ראה את הנאשם שולף סכין, ולדבריו קצמן השכן אמר לו שאולי הייתה סכין.

כאמור, עסקינן במי ששהה בארץ תקופה קצרה טרם האירוע, ואף בעת עדותו בפניי העברית לא היתה שגורה בפיו. הוא העיד כשהוא מדבר לאט ובדקדוק לקוי, וניכר היה כי הוא אינו מבין כל מילה, הגם שמשמעות דבריו הייתה ברורה.

בנסיבות אלו, איני מוצאת ממש בטענת ההגנה לפיה קצמן לא היה משוכנע כי נשלף חפץ על ידי הנאשם, שכן הספק אותו הביע קצמן הוא באשר לטיב החפץ ולא בשאלה אם הנאשם אחז בחפץ חד, לאחר שאיים כי יביא סכין. שוכנעתי כי בני הזוג קצמן נאמנים לאמת, וכי הבהירו בדבריהם באילו פרטים הם משוכנעים, ובאילו אינם בטוחים.

עוד יאמר בסוגיה זו, כי אין מחלוקת בין הצדדים שלכל הפחות אחד הפרטים במזכר (נ/3) אינו מדויק (נכתב כי השכן ראה את הדברים דרך חור דלת דירתו של החשוד, הגם שאין חולק כי אף אחד מהשכנים לא היה בתוך דירת הנאשם). לפיכך, עסקינן בשגגה של החוקר או בניסוח שגוי בעברית של המתלונן, ואין במזכר כדי להכריע בשאלה האם הנאשם אחז בחפץ.

כך גם שוכנעתי כי הסרטון שצולם על ידי אשת המתלונן תיעד את סוף האירוע בלבד, ולפיכך הוא אינו מתעד את איומי הנאשם. עם זאת, נהיר כי אשת המתלונן החלה לצלם שכן התפתח במקום אירוע סוער.

צפייה בסרטון, שאורכו 27 שניות בלבד, מלמדת כי בתחילתו מושך חברו של הנאשם את הנאשם לאחור אל הדירה, הגם שהנאשם הכחיש כי כך נעשה. חרף נסיון החבר לרסן את הנאשם, יצא הנאשם שוב מהדירה, פנה למתלונן, קרא לו "שוטר" כאילו מדובר היה בכינוי גנאי, ואמר לו - "בוא, תוריד את המצלמה", בטון שאין לפרשו אלא כשש אליי קרב. קצמן נראה מנסה להרגיע את המתלונן באומרו לו שייכנס לדירתו, שכן המשטרה צפויה ממילא להגיע.

נהיר כי שלושת עדי התביעה נקלעו לסיטואציה בה חשו מאויימים. כך עלה גם מעדות קצמן, לפיה פתח את דלת דירתו על מנת "לשלוף" את המתלונן ולהרחיקו מהנאשם, וכך עלה מהעובדה שהוזמנה על ידם משטרה למקום. עיקרי עדויותיהם עולות בקנה אחד זו עם זו, וכך גם המסקנה העובדתית.

הסתירות בין עדויות השכנים, להן טענה ההגנה, ובהן מתי צפו בסרטון, באיזה שלב שלף הנאשם את החפץ החד, מה היו מילות האיום המדויקות וכיוצא בזה, הן סתירות האינהרנטיות לסיטואציה מלחיצה, מאיימת ומתפתחת. הן אינן יורדות לשורש הסוגיות שבמחלוקת, ואינן פוגעות באמון אותו נתתי בעדי התביעה. אף העובדה כי המתלונן עצמו לא ראה את החפץ החד בו אחז הנאשם, הוסברה על ידי העדים בהתחשב בזוויות הראיה השונות שלהם, נוכח מיקומן השונה של דירותיהם במרחב.

עדויות עדי התביעה אמנם אינן מושלמות, ואולם כך מטבע הדברים בעת שמתרחש ארוע מאיים ובלתי צפוי. שוכנעתי בדבר מחוייבות העדים לאמת, אף אם ייתכן כי ערבבו בין שלביו השונים של הארוע נוכח להט הארועים. מסקנה אחרת, לפיה קשרו שלושת העדים יחדיו להפליל את הנאשם, חרף העדר היכרות של ממש בין המתלונן לבני הזוג קצמן, והעובדה כי המתלונן עזב זה מכבר את הבנין, אינה מסקנה העולה בקנה אחד עם נסיון החיים ועם הראיות שהוצגו בפניי.

מנגד, לא נתתי אמון בעדות הנאשם, לאחר בחינתה באופן בלתי אמצעי.

הנאשם הכחיש מספר פעמים את הטענה כי יצא עצבני מדירתו, ואף טען כי נבהל מהדפיקה על דלתו, הגם שבהמשך נאלץ לאשר כי היה עצבני, והגם שאינו נראה בסרטון מבוהל כלל ועיקר.

לא למותר לציין כי גם מת/1, מזכר השוטר שלומי ריקמן, עולה כי משביקש לזמן את הנאשם לחקירה, החל הנאשם להתלהם. בעדותו, הכחיש הנאשם כי גם בשיחה עם השוטר היה עצבני.

כאמור, צפייה בסרטון מלמדת כי היה צורך לרסנו על ידי חברו, טענה אותה הכחיש הנאשם בפניי.

זאת ועוד; הגם שהדיון נקבע להבאת הראיות ולסיכומים בע"פ מיד לאחר הבאת הראיות, נדחה סיום הדיון 3 פעמים, נוכח טענת הנאשם כי הוא מבקש לזמן למתן עדות את בת זוגו לשעבר, רחלי, עימה לדבריו הוא עדיין מצוי בקשרי ידידות. חרף מספר דחיות שנעשו לשם זימון העדה, בסופו של דבר לא העידה העדה בפניי.

הנאשם ביקש שלא לזקוף לחובתו את אי זימונה של רחלי, שכן זו נרשמה תחילה כעדת התביעה, והתביעה ויתרה על

עדותה.

ניתן היה לקבל טענה זו לו מדובר היה בעדת הגנה פוטנציאלית יחידה. ואולם הראיות מלמדות כי הנאשם התחמק שוב ושוב מנסיונות המשטרה לזמן לחקירה מי מהנוכחים בדירה (ר' ת/2, ת/4-5), ואף לבית המשפט לא זימן אף אחד מששת הנוכחים במקום, לגרסתו, אשר יכולים היו לכאורה לסייע לו בהגנתו, לו היה ממש בטענותיו. חרף הזדמנויות רבות אשר ניתנו להגנה להעיד עדים מטעמה, לא העידה ההגנה ולו עד אחד אשר יכול היה לכאורה לתמוך בגרסת הנאשם.

בהתאם להלכה הפסוקה, משנמנע הנאשם מלזמן למתן עדות עדים אותם בנקל יכול היה לזמן, שכן עסקינן בקרובים ובחברים, משמש הדבר לחובתו. בע"פ 8994/08 פלוני נ' מדינת ישראל, ניתן ביום 1.9.09 (פורסם בנבו), נקבע בהקשר זה -

"פועלת לרעתו של המערער העובדה כי הוא נמנע מלהביא מטעמו עדים כלשהם ובפרט את הוריו ואת דודו. הלכה מושרשת היא כי אי הבאתו של עד רלבנטי יוצרת הנחה כי אילו הושמע העד היה בכך כדי לתמוך בגרסת היריב וכי הסיבה לאי הבאתו הינה החשש של בעל הדין מעדותו ומחשיפתו לחקירה שכנגד".

אשר לטענת ההגנה בדבר תשאול עדי התביעה יחדיו על ידי השוטרים באופן אשר עלול היה להביא לזיהום העדויות ולשיבוש מהלכי המשפט, יאמר כי אכן, יש בהתנהלות אשר תוארה בכנות על ידי עדי התביעה משום פוטנציאל לזיהום העדויות. ועם זאת, שעה שעסקינן בשוטרים אשר נקראו לבנין מגורים בשעת לילה מאוחרת, שוטרים אשר נכנסו לדירת בני הזוג קצמן בה שהה באותה עת גם המתלונן, ואשר יש להניח כי ביקשו להבין תוך פרק זמן קצר את מהות הארוע, ניתן להבין מדוע פעלו כפי שפעלו.

יתרה מכך, לאחר שבחנתי היטב את העדויות שבפניי, התרשמתי מעדי התביעה ומהנאשם באופן בלתי אמצעי, ובשים לב לחשש בדבר זיהום ושיבוש אפשרי באתי לכלל מסקנה כי אין בטענות ההגנה בענין זה כדי לפגום במהימנות עדי התביעה. יוזכר, כי לטענת ההגנה קיימים פערים בין עדויות שלושת העדים, כך שהלכה למעשה לא נעשה תיאום עדויות גם לשיטת ההגנה.

לא מצאתי ממש בטענת ההגנה כי המשטרה לא פעלה להשגת הסרטון בסמוך לארוע שכן הוא אינו מפליל את הנאשם. המאשימה היא שביקשה להגיש את הסרטון כמוצג מטעמה, ולפיכך נהיר כי סברה שיש בו כדי לסבך את הנאשם - כפי שאכן אירע.

נוכח המפורט לעיל, נמצא כי המאשימה עמדה בנטל המוטל עליה להוכחת ביצוע עבירת האיומים. אשר לפן העובדתי, הרי שבהתחשב בעדותו של קצמן כי ייתכן והחפץ החד אינו סכין, אל מול עדות אשתו שהעידה כי מדובר היה בסכין, מוצאת אני לקבוע, מחמת הספק, כי הנאשם אחז בחפץ חד, ללא קביעה פוזיטיבית כי מדובר בסכין.

ניתנה היום, ט"ז אייר תשפ"א, 28 אפריל 2021, במעמד הצדדים